

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra Det Sjælelige Gennembrud

Citation: Rode, Helge: "Det sjælelige Gennembrud", i Rode, Helge: *Det sjælelige Gennembrud*, Gyldendal, 1928, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_12-shoot-idm139797392659200/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det sjælelige Gennembrud

II

Tid gror frem af Tid uden at Strømmen afbrydes. Det er en af Grundene til, at Dommen over et „Tidsafsnit“, set som noget ganske for sig selv, saa let bliver vilkaarlig og overfladisk. Trods alle Modsætninger og dybere set ogsaa i Kraft af Modsætningerne, er der Sammenhæng. Hvad var der vel bleven af Renaissancens Storhed, hvis dens Natur og Sanseglæde ikke var vokset frem paa en Underbund af Middelalderens Inderlighed? Et rigt Fond var arvet og det tog Tid at øde det. Paa samme Maade vokser den nyeste Tids Idealisme frem af de foregaaende Slægtleds Realisme, og hvis den mister Forbindelsen med Virkeligheden vil den opløses i Luften, Paa samme Maade bundede da ogsaa Halvfjersernes Mænd: J. P. Jacobsen, Drachmann og Georg Brandes selv i Fortidens poetiske og filosofiske Kultur. Der var arvet et Fond, som det tog Tid at sætte overstyr.*)

Goldheden i det nye virkede da ogsaa først i andet Led og Barbariet breder sig maaske først nu i vide Ringe. Allerede i Firserne forarmedes man imidlertid eller sagde sig løs fra de Tankebevægelser, der foer frem i det foregaaende Decennium.

*) Læs herom Harald Nielsens fortræffelige Kritik af »Realismen« i hans Bog: »Moderne Literatur« (1904).